

ved Højesterets Dom af 15de Juni 1866 — formentlig rettest bør finde deres Besvarelse ved Domstolene, hvortil Udvalget forventer, at Andrageren vil finde fornøden Understøttelse af fri Proces, gjør Udvalget ingen Indstilling.

33. Andragende fra 5 pensionerede Underofficerer (indbragt den 20de Februar 1879 af Folkethingetsmanden for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds, Dinesen).

Andragerne ansøge paa egne og Kammeraters Vegne om Forhøielse af deres Pension, da deres Kaar fremdeles ere haarde, haabe de, at Erkjendelsen af, at Pensionsvilkkaarene have været for ringe, saaledes som det er erkjendt ved Loven af 20de November 1876, ogfaa maa komme dem til Gode.

Et Mindretal (Dinesen) foreslaar denne Sag henvisst til Finantsministeren.

34. Andragende fra 3 Mand af Flaadens Underklasse, Castberg, Lind og Schou (indbragt den 21de Februar 1879 af Folkethingetsmanden for Kjøbenhavns 8de Valgkreds, N. Raun).

Andragerne, som ere pensionerede efter Lov af 9de April 1851, ansøge om Pensionsforhøielse efter Lov af 20de November 1876 for dem og Kammerater samt deres eventuelle Enker. Efter den ældre Lovgivning bestod deres Pension i: 1) et maanedlig Pengebeløb, 2) et Kvantum Fødevarer eller Penge derfor, som varierede efter Forøpriserne, 3) Uniform, 4) Ret til Bolig i Nyboder for 4 Mk. maanedlig, 5) frit Høspital, Lægehjælp og Medicin til Mand, Hustru og uforsurede Børn. De synes ikke, at det var ganske rigtigt, at Loven af 9de April 1851 fik en tilbagevirkende Kraft af 20 Aar, og bortskar derved for dem, som da havde en Tjenestetid af 17, 18 og 19 Aar, en Del af de Rettigheder og Gøder, som de ellers vilde have faaet. De oplyse, at den 31te Marts 1874 udgjorde de Pensioneredes Antal efter Loven af 9de April 1851 af Spøtaten 118 Mand med et Pensionsbeløb af 25,620 Kr.

Udvalget finder ikke i den paaberaabte Lovgivning tilstrækkelig Anledning til at fjerne Andragendet, og da der mangler Oplysning om, hvorvidt Andragerne af Hensyn til den tidligere Lovgivnings Naturalydelser m. v. have noget Billighedskrav mod Statskassen, gjør Udvalget ingen Indstilling.

35. Andragende fra Maskinmester G. Stotts Enke i Korsør, Betty Stott (indbragt den 24de Februar 1879 af Folkethingetsmanden for Kjøbenhavns 2den Valgkreds Briz).

Andragerinden anmoder om en livsvarig Understøttelse af Statskassen. Ved Skrivelse af 2den September 1878 fra Overbestyrelsen for Post- og Telegrafvæsenet er der af Ministeriets Understøttelseskasse tilstaaet hende 40 Kr. aarlig. Hendes Mand har indtil sin Død i 26 Aar uafbrudt staaet i Postvæsenets Tjeneste som Maskinmester. Andragendet er ledsaget af gode Vidnesbyrd for hende og hendes afdøde Mand.

Da det ikke ses, at Andragendet har været hos Ministeren, gjør Udvalget ingen Indstilling.

36. Andragende fra Fru Amalie Tranberg i Fredericia, Enke efter Telegrafist, Lieutenant Tranberg (indbragt den 28de Februar 1879 af Folkethingetsmanden for Frederiksborg Amts 1ste Valgkreds Thomsen).

Andragerinden ansøger om en extraordinær Pension eller aarlig Understøttelse. Ved Skrivelse af 15de Oktober 1878 fra Indenrigsministeriet er der tilstaaet hende en aarlig Understøttelse af 80 Kr. samt en aarlig Opdragelseshjælp af 50 Kr. til hendes tiaarige Søn, indtil han har fyldt sit 14de Aar. I Selvpensionering efter hendes Mand har hun 84 Kr., saa at hendes samlede Indtægt udgjør 214 Kr., men ifølge Løgeattest er hun svagelig, saa at hun er udygtig til alt strengere Arbejde. — Ved Krigen Udbrud 1848 meldte Tranberg sig frivillig og deltog i Slagene ved Bau, Slesvig, Dybbøl, Nybøl, Fredericia og Sled. I Krigen 1864 var han ansat ved Felttelegrafsen. Der foreligger fortrinlige Vidnesbyrd om hans Forhold som Militær og Telegrafist. — Generallieutenant Cai Hegermann-Lindencrone beretter saaledes: „Efter at han — efter Ordre — havde opholdt sig saa længe som muligt med sin Telegrafstation i Weile, under Sjendens Angreb, blev han,